

Välkommen till Folkteatern i Gävleborg och VARGAR I VÄGGARNA!

Föreställningen bygger på bilderboken *The Wolves in the Walls* skriven av den världsberömda barnboks- och fantasyförfattaren *Neil Gaiman*.

Idén till *The Wolves in the Walls* fick *Gaiman* efter att hans yngsta dotter *Maddy* berättat för honom om en mardröm hon haft. För att hjälpa henne hantera de rädslor drömmen initierat hittar han på ett antal berättelser där en familj på olika sätt förhåller sig till de faror som vargarna i väggarna representerar.

Berättelsen har fler bottnar där hanterandet av rädsla är en, men också hur viktigt det är med rak och tydlig kommunikation, generellt naturligtvis, men speciellt mellan barn och föräldrar.

För att lära oss mer om barns rädslor inför arbetet med berättelsen bjöd vi in leg. psykolog och leg. psykoterapeut *Anders Wellsmo*, (verksam vid *Göteborgs Universitet* som kursledare för psykologprogrammets terapikurs, kursledare för terapeututbildningen och klinikchef för *Psykologiska Institutionens mottagning*). Vi bad honom skriva ett brev riktat till er pedagoger som skall möta föreställningen *Vargar i Väggar* tillsammans med era elever.

Är det farligt att vara rädd?

Folkteatern i Gävleborg har valt att sätta upp en pjäs för barn mellan 6-9 år.

De bad mig komma till teatern för ett samtal om hur barn i den åldern kan tänkas reagera på gestaltning av rädslor hos barn.

Barn "tål" mer starka och till och med skrämmande känslor än vad vi vuxna ofta tror. Innehållet i en berättelse kan upplevas som läskig men det som avgör om det är negativt eller en positiv upplevelse är hur trygg ramen kring situationen är. Barn läser av de vuxna som de litar på om en händelse är farlig eller inte. Man kan till och med påstå att det är viktigt för ett barns utveckling att det får uppleva starka känslor om det sker inom en trygg struktur. Man växer av att erfara att man kan äga starka känslor utan att det är farligt. Barn släpper fram de känslor de behöver bearbeta, det är ingenting de ska skyddas från. Det vore att ta ifrån dem möjligheten att känna sig som levande, kännande individer. Det finns anledning att betona det idag då vi har en tendens att vilja skydda barn från sådant som kan kännas obehagligt.

Det finns förstås stor individuell variation mellan barns förmåga att hantera potentiellt skrämmande upplevelser. Om ett barn skulle drabbas av starka affekter av en situation som endast är symboliskt skrämmande, inom ramen för en teaterföreställning, så kan det vara en signal om att barnet är otrött. Detta är i så fall en signal som vuxna i barnets omgivning ska fånga upp.

Anledningen till att jag skriver om det ovan nämnda kommer av en del av mitt samtal med personalen på teatern där frågan kom upp om barnen behöver förberedas på vad som väntar dem. Jag anser inte det. Det vore att underskatta deras förmåga att härbärgera starka affekter. Om vuxna förmedlar att något kommer att bli skrämmande så är det det som blir det skrämmande. En del barn kommer säkert inte att kunna eller vilja känna de eventuella rädslor som pjäsen förmedlar. Barn har en god och bra förmåga att ta in så mycket de tål uppleva.

Efter föreställningen kan det vara på sin plats att tala om och verbalt "leka" med det som väckts av teaterbesöket. Detta ökar barnets s.k. mentaliseringsförmåga, så att de kan införliva sin upplevelse och låta den bli en del av deras erfarenhet och självbild.

Anders Wellsmo

Folkteaterns rekommendation är att utgå från vad som händer i föreställningen i ett sådant samtal. Låt barnen få associera fritt i ord och bild utifrån vad de upplevt.

Välkommen till föreställningen VARGAR I VÄGGARNA

Folkteatern i Gävleborg

Michael Cocke, regissör och konstnärlig ledare.

Vill du läsa mer om författaren *Neil Gaiman* besök gärna vår hemsida www.gavlefolkteater.se

